

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

4 februarie 2020

COMUNICAT DE PRESĂ

În ziua de 4 februarie 2020, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-a pronunțat asupra următoarelor excepții de neconstituționalitate:

A. Excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.32 alin.(1) teza întâi din Legea nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, în forma modificată prin art.I pct. 6 din Legea nr.289/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul.

Acest text avea următorul conținut: *”(1) În cazul în care prin documentația înaintată se solicită o derogare de la prevederile documentațiilor de urbanism aprobate pentru zona respectivă, prin certificatul de urbanism se poate solicita elaborarea unei alte documentații de urbanism prin care să se justifice și să se demonstreze posibilitatea intervenției urbanistice solicitate. După aprobarea noii documentații de urbanism - Plan urbanistic zonal sau Plan urbanistic de detaliu - se poate întocmi documentația tehnică în vederea obținerii autorizației de construire.”*

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.32 alin.(1) teza întâi din Legea nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, în forma modificată prin art.I pct. 6 din Legea nr.289/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr.350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, sunt neconstituționale.

B. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.30 alin.(6) și art.48 alin.(1) pct.7 din Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art.4 alin.(1) și art.6 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art.1 alin.(5) din Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art.8 din Anexa nr.5 la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a 6 personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ în interpretarea dată prin Decizia nr.21 din 21 noiembrie 2016 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii;

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.30 alin.(6) și art.48 alin.(1) pct.7 din Legea nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, ale art.4 alin.(1) și art.6 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ale art.1 alin.(5) din Legea nr.285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice și ale art.8 din Anexa nr.5 la Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a 6 personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, în interpretarea dată prin

Decizia nr.21 din 21 noiembrie 2016 de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul competent să judece recursul în interesul legii, sunt neconstituționale.

C. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.22 din Legea nr.104/2003 privind manipularea cadavrelor umane și prelevarea organelor și țesuturilor de la cadavre în vederea transplantului;

Dispozițiile criticate au următorul conținut: „*Personalul care își desfășoară activitatea în serviciile de anatomie patologică și prosecturi ale spitalelor, precum și personalul disciplinelor universitare de anatomie, de histologie, de anatomie patologică și al catedrei de biologie celulară se încadrează în categoria locurilor de muncă în condiții deosebite de muncă.*”

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art.22 din Legea nr.104/2003, care exclude personalul care desfășoară activitatea de anatomie patologică și prosectură în instituțiile de medicină legală de la încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite de muncă, este neconstituțională.

D. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.139 alin.(3) din Codul de procedură penală coroborate cu cele ale art.11 alin.(1) lit.d) din Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

Art. 139 alin.(3) din Codul de procedură penală: „*Înregistrările prevăzute în prezentul capitol, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.*”;

Art.11 alin.(1) lit.d) din Legea nr.51/1991: „(1) *Informații din domeniul securității naționale pot fi comunicate: [...] d) organelor de urmărire penală, când informațiile privesc săvârșirea unei infracțiuni.*”

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională:

1. Cu unanimitate de voturi, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.11 alin.(1) lit.d) din Legea nr.51/1991 privind securitatea națională a României.

2. Cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.139 alin.(3) teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu privesc înregistrările rezultate ca urmare a efectuării activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale, autorizate potrivit Legii nr.51/1991.

•

Deciziile sunt definitive și general obligatorii și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanțelor de judecată care au sesizat Curtea Constituțională, respectiv Tribunalul Cluj, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel București și Tribunalul București,

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziei, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**